

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie przez poniedziałki i dni poświęcone. — Numer popołudniowy codziennie oprócz niedziel i świąt.

PRENUMERATA WYNOŚI:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W Krakowie	24 kor.	12 kor.	6 kor.	2 kor.
W Austro-Węgrzech:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	8	2
z dwurazową	38	19	9	2
Państwie Niemieckim	36	18	9	3
w innych państwach	48	24	12	4

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska L. 10. — Telefon Nr 41.
Rękopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca.

We Lwowie sprzedaje numerów po 6 halery: w Biurze dzienników A. Oleziewskiego ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Ploha, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER PORANNY

Prenumeratę przyjmują:

zamieszkałą: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafik w Ryńku — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławkowska 2. — Handel Kretschmera, ul. Szewska.
Zamieszkałą prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: we Lwowie Biura dzienników: Ludwik Ploha, ul. Karola Ludwika L. 11 — S. Sokółowski, Paszaj Hansmana 9. — W Przemysłu Billet E. — W Jarosławiu A. Amster — W Tarnowie M. Kockach. — W Wiedniu: Hermann Goldschmid (sprzedaż pojedynczych numerów), i Wollzeile 6. — M. Dukes Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — A. Appelik. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norwiedze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette directeur, Rue Rougemont 14.
Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobne pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadeślanie po 60 h. od wiersza za każdy raz.
Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 hal., następny po 10 hal. od wiersza.
Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamieszkałych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Sprawy sejmowe.

(Telegr. „N. Reformy“).

Długotrwałość sesji.

Lwów. Z wiarygodnego źródła dowiaduje się, że sesja sejmowa potrwa do 19 lutego.

Obrady klubu lewicy.

Lwów. Klub lewicy obradował wczoraj nad sprawą Banku przemysłowego, nad sprawą gimnazjów ruskich i w sprawie opłat gminnych od napojów spirytusowych.

Rada kultury krajowej.

Lwów. Projekt ustawy o Radzie kultury krajowej przedyskutowano już w specjalnej komisji, złożonej z reprezentantów klubów polskich. Referentem wybrano p. Paygerta. Projekt ten będzie przedmiotem dyskusji w komisji reform agrarnych.

Komisyje.

Lwów. Komisja budżetowa załatwiła wczoraj wniosek pos. Marsa z wezwaniem do Wydziału krajowego, aby z wiosną b. r. rozpoczął we Lwowie budowę kliniki dermatologicznej, a co do budowy reszty klinik, na Wydział kraj. przedłożył Sejmowi odpowiednie wnioski w jak najkrótszym czasie.

Komisja administracyjna przyjęła wczoraj za referat pos. Maissa projekt ustawy, o pełnomocnictwie Wydział krajowy w porozumieniu z namiestnictwem do udzielenia mniejszym miastom i miasteczkom oraz gminom prawa poboru opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, dla poprawienia budżetu. — Pos. Starzyńskiemu przydzielono do referatu sprawę utworzenia nowej reprezentacji powiatowej w Przeworsku, a pos. Maissowi sprawę przydzielenia części gminy Gorzeń do Wadowic.

Komisja kolejowa uchwaliła wczoraj wezwanie do Sejmu, aby budowę kolei z Jaworowa na Lubaczów do granic Królestwa Polskiego koło Pławowa, uznała za potrzebną i pożyteczną dla kraju, a Wydział krajowy ma w akcjach zakładowych lub w innej formie dopomóc do jej budowy z kapitałem co najwyżej 1 miliona kor. — Nadto przyjęła komisja wniosek pos. Skołyńskiego o wezwanie rządu do zaprowadzenia na kolejach wagonów IV kl. i powiększenia liczby wagonów III kl. w czasie wielkiego rachy wychodzącego.

W komisji wodnej przeprowadzono wczoraj wstępną dyskusję nad sprawozdaniem Wydziału krajowego o regulacji rzek kanałowych.

Posiedzenie Sejmu.

(Telefonem.)

Lwów, 6 lutego.

Na wczorajszym przedpołudniowym posiedzeniu Sejmu kontynuowano dyskusję nad sprawozdaniem departamentu VI Wydziału krajowego.

W sprawie języka w żandarmeryi uchwalono wniosek komisji o wprowadzenie języka polskiego, a odrzucono wniosek ruski o wprowadzenie języka polskiego i ruskiego.

Również przyjęto bez dyskusji wniosek komisji o kasach sierocych.

Następnie obradowano nad rezolucjami posła Skwarki w sprawie powiększenia liczby geometrów ewidencyjnych tak, aby w każdym sądzie powiatowym był jeden geometra ewidencyjny.

Pos. Maiss oświadczył, że już przed 6 laty Sejm uchwalił podobną rezolucję, a gdy rząd ogłosił konkurs na 186 posad, dla braku sił można było tylko 68 posad obsadzić. Mowca obawia się, by braków tych nie wypełniano materiałem importowanym.

Pierwszą rezolucję posła Skwarki przyjęto, a inne, jako nie należące do sprawozdania departamentu VI, wędła na porządek dzienny jako samoistne wnioski.

Pos. Skwarko uzasadniał swój wniosek w sprawie napisów ruskich na śadach.

Po przemówieniu pos. Starucha uchwalono na wniosek sprawozdawcy Maissa odesłać wniosek do komisji administracyjnej, poczem przyjęto zgłoszone poprzednio rezolucje pos. Bojki, Kurowca, Starucha, Lewickiego i Schätzla.

Następnie z porządku dziennego rozpoczęto obrady nad sprawozdaniem komisji wodnej w sprawie regulacji rzek i zabudowania potoków górskich i po obszernej dyskusji przyjęto wnioski komisji.

Na tem posiedzenie odroczone do g. 8 wieczorem.

Posiedzenie wieczorne.

Na posiedzeniu wieczornym Sejm przystąpił do obrad nad sprawozdaniem komisji wodnej o petycji w sprawie zmiany § 47 ustawy wodnej z dnia 14 marca 1875 r. Komisarzem rządowym dla tej sprawy jest wiceprez. namiestnictwa dr Kleeberg.

Sprawozdawca pos. Kozłowski przedstawił historię pertraktacji z rządem, prowadzonej celem uzyskania zmiany § 47 ustawy. — Sprawa ciągnie się od lat dziewięć. Na projekty komisji i Wydziału krajowego, wnoszone w latach następnych, rząd nie chciał się zgodzić i w r. 1908 przedłożył własny projekt, na który znowu komisja nie mogła się zgodzić. — To samo było z nowym projektem rządowym w r. 1909; w tym to projekcie komisja przeprowadziła szereg zmian, na które rząd, dzięki solidarnemu wystąpieniu posłów polskich i ruskich w Wiedniu, ostatecznie się zgodził. — Ponieważ jest to dzieło kompromisu, mowca prosi o przyjęcie projektu komisji, wyrażając przytem nadzieję, że na dalsze zmiany ewentualne

i całej ustawy znajdzie się sposobność w latach następnych.

Pos. Lewicki omawiał szeroko wady dotychczasowej ustawy i zmiany, proponowane przez referenta.

Pos. Krzeczunowicz zgłosił do § 47 a kilka dodatków.

Po przemowie pos. Kolischera i spraw. Kozłowskiego, przystąpiono do rozprawy szczegółowej.

Przed głosowaniem nad § 47 pos. Staruch zażądał stwierdzenia kompletu.

Marszałek po obliczeniu stwierdził komplet. Paragraf 47 przyjęto.

Przy § 47 a komisarz rządowy dr Kleeberg oświadczył, że ministerstwo przyjmie proponowany paragraf.

Pos. Krzeczunowicz cofnął swoje poprzednie poprawki i postawił nowe:

Sironom interesowanym wolno będzie bez wyjątkowania orzeczenia władzy politycznej prosić sąd o ustalenie wartości gruntów, uzyskanych przez regulację i oddanie im tych gruntów w posiadanie po stwierdzeniu, że nie są potrzebne do lepszego zabezpieczenia brzegów.

Poprawkę tę poparto. Inne poprawki po przemówieniu sprawozdawcy odrzucono.

Paragraf 47 a przyjęto w brzmieniu, proponowanemu przez komisję (Oklaski). Ustawę uchwalono w trzecim czytaniu.

Z porządku dziennego przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem komisji kolejowej o działalności departamentu IV w sprawach kolejowych za czas od 1 kwietnia 1908 do 30 czerwca 1909 r.

Pos. Staruch, wskazując na zmniejszenie poślizgu, prosił o odroczenie dalszych obrad do niedzieli.

Marszałek: Zanim poddam pod głosowanie wniosek pana posła, zauważę, że w parlamencie trwa posiedzenie od 10 rano do 6 po południu, w Sejmie zaś do 2 po południu, jeśli zaś mowa o zmniejszeniu, zwracam uwagę, że są rozmaite sposoby nie wyłączenia sił i odpoczynku n. p. szanowanie głosu. (Wesołość).

Wniosek Starucha odrzucono.

Pos. ks. Senyk użalał się na ilustrację w „Smigusie“, przedstawiającą posłów ruskich jadących na świnia. Następnie w sprawach kolejowych przedstawił kilka zadań i żalił się na regularne spóźnianie się pociągów na liniach transwersalnych.

Pos. ks. Stojalowski: Jak będą ruskie bilety, to będzie lepiej. (Wesołość).

Pos. Starzyński dziękował Wydziałowi krajowemu za gruntowne opracowanie projektu kolei Żółkiew-Krystopol, dalej wspominał o potrzebie lepszego połączenia z Warszawą i Zakopanem. Co się tyczy zamiaru rządu zmniejszenia ze względów oszczędności w całym państwie liczby pociągów, chwiliła do takiej redukcji jest jak najgorzej wybrana, skoro podwyższono taryfy. Wreszcie zgłosił mowca rezolucję w sprawie przyspieszenia przebudowy dworca towarowego we Lwowie i wyznaczenia środków pieniężnych dla utrzymania w należyłym stanie ruchu na kolejach w obrębie lwowskiej dystryktu.

Na tem obrady przerwano. Następne posiedzenie w niedzielę o godz. 10 rano.

Bank przemysłowy.

(Telefonem.)

Lwów, 6 lutego.

W sprawie Banku przemysłowego komisja bankowa i budżetowa ograniczyły się w swym sprawozdaniu do dwóch ogólnych zasad:

1) Przy rozpatrywaniu ofert winien Wydział kraj. mieć na pamięci to, aby Sejm przyznał udział w Banku tylko takim kapitalistom krajowym, którzy dają rękojmię, że współudział ich w Banku przemysłowym wyjdzie na korzyść akcji uprzedmiotowania kraju.

2) Ze wpływ kraju na Bank przemysłowy będzie tylko wtedy ponad wszelką wątpliwość zabezpieczony, jeżeli kraj sam będzie posiadał większość kapitału akcyjnego i będzie mógł dysponować większością w Radzie zarządczej; kraj zatem pod żadnym warunkiem nie powinien wypuścić z ręki tej, pełni władzy i wpływu, jaką mu daje większość na walnem zgromadzeniu akcjonariuszy i w Radzie zarządczej.

Oprócz tego komisje uważają za pożądane, aby Wydział krajowy dążył do uzyskania szeregu zmian statutu Banku przemysłowego. Najważniejszą jest, że przewodniczący Rady zarządczej ma prawo rozstrzygnięcia w razie równości głosów i że wszelkie zmiany statutu podlegają zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Sprawozdanie w sprawie Banku kończy się wnioskami:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia umowy z dolno-austriackim Tow. eskontowym o powołanie do życia akcyjnego Banku przemysłowego na podstawie zasad, zawartych w sprawozdaniu Wydziału krajowego, pod warunkami objętymi w tem sprawozdaniu, do subskrybowania wpłaty połowy kapitału akcyjnego, t. j. 5 milionów koron, oraz do zaciągania w tym celu imieniem kraju pożyczki umiarzącej do wysokości 5 milionów koron.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w czasie możliwie najkrótszym postarał się o utworzenie filii Banku przemysłowego w Krakowie z zakresem działania odpowiednim do znaczenia zakładów przemysłowych w zagłębiu krakowskim.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w najbliższej sesji Sejmu przedłożył wnioski w sprawie organizacji kasy rekodzielnictwa w kraju.

Sprawa Banku przemysłowego przyjdzie pod obrady Sejmu we wtorek.

Narada przewodniczących klubów.

Lwów. Przewodniczący polskich klubów sejmowych omawiali wczoraj sprawozdanie komisji bankowej i budżetowej w Banku przemysłowym.

Położenie na Bałkanach.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Berlin. W tutejszych kołach rządowych uważają sytuację na Bałkanach ciągle jeszcze za niepokojącą.

Konstantynopol. W kołach parlamentarnych słychać, że kilku wpływowych młodotureckich deputowanych podniosło myśl bezpośredniego porozumienia się z Grecją w sprawie kretańskiej.

Ateny. Ag. ateńska donosi: Przywódca Kretańczyków Venizelos odjechał z powrotem do Kani.

Mobilizacja w Turcji.

Sofia. Według wiadomości nadchodzących z Turcji, Turcy postawili na stopie wojennej trzy korpusy armii, stacyonowane w prowincjach europejskich. Turcy oświadczą, że nie zwraca się to przeciw Bułgarii.

Oświadczenie rządu greckiego.

Konstantynopol. Grecki poseł Gryparis przedłożył ministrowi spraw zagranicznych oficjalne oświadczenie, że obawy w sprawie zwolnienia greckiego zgromadzenia narodowego są niezasadne. Zwolnienie zgromadzenia odnieść należy do chęci przywrócenia porządku i spokoju wewnątrz kraju, jakoteż do życzenia, aby zagraniczne trudności zostały usunięte i aby odroczyć wybory do Izby, które mają się odbyć w grudniu b. r. i w styczniu przyszłego roku. Rząd grecki spodziewa się, że Porta oceni znaczenie tego zarządzenia, które daje dowód szczerzego pragnienia utrzymania dobrych stosunków z Turcją.

Mocarstwa a Kreta.

Paryż. Jak z tutejszych kół rządowych donoszą, mocarstwa opiekuńcze Krety dotąd jeszcze nie zdecydowały, czy ponownie obsadzenie Krety odpowie zamierzonomu celowi.

Konstantynopol. „Jeni Tanin“ stwierdza z zadowoleniem, że z powodu zapewnienia mocarstw w sprawie Krety znikły obawy wojenne, jakie w ostatnich dniach podniosły się. Dziennik zaznacza, że obecny moment jest najbardziej korzystny dla rozwiązania kwestii Krety na podstawie przestrzegania praw zwierzchności Turcji.

Zbliżenie austro-węgierskie.

Berlin. Korespondent „Krouzitz“ dowiaduje się z wiarygodnego źródła w Petersburgu, że mimo wiedeńskiego „dementi“ podróży następcy tronu arcyks. Franciszka Ferdynanda do Petersburga nastąpi w kwietniu lub maju.

London. „Daily Graphic“ w depeszy w Petersburgu zajmując się konferencjami austro-rosyjskimi i sądzi, że jakieś specjalne umowy na wzór konwencji w Mürzsteg nie przyjdą między obu państwami do skutku. Chodzi co najwyżej o wspólne oświadczenie obu państw, że polityka bałkańska trzymać się będzie na liniach równowagi. Rosja porzuciła kwestję przejazdu przez Dardanele, dotąd aktualną. Podstawą odnowionej przyjaźni austro-węgierskiej mogą być jedynie wspólne interesy obu państw na Bałkanach, zgodne z interesami ogólnie-europejskimi.

Sprawy wewnętrzne monarchii.

(Telegramy „Nowej Reformy“.)

Sytuacja polityczna.

Wiedeń. „Koresp. Centrum“ donosi, że Sejm czeski na drugi czwartek będzie odroczone, chyba, że w ostatniej chwili przyjdzie do porozumienia. W każdym razie namiestnik jest upoważniony do odroczenia Sejmu.

O ile sytuacja w Pradze oddziała na parlament wiedeński i na politykę Br. Bienenrtha, to okaże się na najbliższej konferencji, na jaką prezydent gabinetu zaprosi wszystkich przywódców parlamentarnych. Br. Bienenrthowi chodzi o ustalenie programu pracy. Rząd potrzebuje koniecznie załatwienia dwóch spraw do końca czerwca, mianowicie: ustawy o kontyngencie rekruta i budżetu. Przedłożenia finansowe wejdą do parlamentu dopiero w jesieni, a na najbliższej sesji nastąpi co najwyżej I czytanie ich.

Ze obecny gabinet Bienenrtha przy ponownym zebraniu się Izby posłów przedstawi się w odmiennym składzie, nie ulega najmniejszej wątpliwości i za rekonstrukcją gabinetu jest zresztą sam Bienenrth. Nie wiadomo jednak, jakie rozmiary przyjmie ta rekonstrukcja i decyzyja dotąd nie zapadła, a mówić o kwestiach personalnych jest na razie rzeczą przedwczesną.

Sejm śląski.

Opawa. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu przyjęto wniosek nagły pos. Koźdonia w sprawie uregulowania Wisły w obszarze gminy Ustroń. We wniosku uprasza się prezydenta kraju i Wydział krajowy, aby udzielił pomocy zagrożonej gminie. Prośbę śląskiego nauczyciela

cielstwa o dodatek drożyzniany po dłuższej dyskusji przydzieleno Wydziałowi kraj. z poleceniem stwierdzenia wysokości dodatków i zdania sprawy w najbliższej sesji, Sejm odroczone.

Węgierska Rada ministrów.

Budapeszt. Dziś odbędzie się węgierska Rada ministerialna dla załatwienia spraw bieżących.

Nowy ban.

Budapeszt. Cesarz zgodził się na zamianowanie dra Mikołaja Tomaszka banem Kroaty. Nowy ban w niedzielę złoży przysięgę.

Reforma wyborcza w Prusach.

(Tel. „N. Reformy“.)

Berlin. — Wyłącznym tematem wczorajszych rozpraw kuluarowych posłów zarówno w parlamencie jak Sejmie pruskim, był przedłożony przez rząd projekt reformy wyborczej w Prusach. Większość posłów napadła ostro na kanclerza za jego wrogą postawę względem szerokiej warstw ludności. Wogóle projekt nie zadowolnił żadnego ze stronnictw. Centrum uważa projekt za niemożliwy do przyjęcia z powodu utrzymania jawności wyborów. Konserwatyści niezadowoleni są z przesunięcia punktu ciężkości wyborów na drugą (średnią) klasę wyborców.

Stanowisko narod-liberalnych, którzy wszelkimi sposobami starają się o dojście do wpływu po rozbiściu bloku rządowego, jest niezdeterminowane. Pomimo obietnic rządu wszelkiego popierania złożonych przez liberałów wniosków ustawodawczych za przychylnie ich stanowisko dla reformy, nie ulega wątpliwości, że liberali pod naciskiem ogólnego oburzenia, przechylił się do opozycji.

Koło polskie wyraziło opinie, że projekt reformy wyborczej nie był dla Polaków niespodzianką, bo przy obecnych prądach i dążeniach Prus, reforma w duchu sprawiedliwości byłaby dla obecnego systemu rządów zabójstwem.

W każdym razie dalsze losy projektu budzą niechęć zaciekawienie w ciałach Niemczech.

Cesarz Wilhelm zażądał wczoraj od kanclerza szczegółowego raportu o nastroju wśród posłów w stosunku do projektu rządowego. — Bethman-Holweg wypowiedział swoją opinie w duchu pesymistycznym. Wobec nieprzychylnych postaw centrum, projekt w tej formie, jak obecna, niema widoków przejścia.

Ziemięstwa na Litwie i Rusi.

Jak już doniosły depesze, rosyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych wniosło w tych dniach do Dumy projekt samorządu 6 gubernii zachodnich, z pominięciem gub. wileńskiej, kowieńskiej i grodzieńskiej. Projekt ten, opierający się na wprowadzeniu ziemstw w tych guberniach, nacechowany jest tendencją wyłączenia polskości na Litwie i Rusi, określa bowiem udział Polaków w samorządzie na 8—14 proc.

O szczegółach projektu zamieszcza „Kurier Warszawski“ następującą depeszę:

Petersburg, 4 lutego.

Projekt ziemstw w 6 guberniach zachodnich obejmuje około 100 stronic duku i obecnie oddany został pod prasę, w celu doręczenia posłom drukowanych egzemplarzy, co nastąpi w ciągu tygodnia. Charakterystyczną cechą projektu jest jawną tendencją przeciw polskości. Wogóle projekt jest daleko gorszy od projektu z roku 1906. Ograniczenia stosowane są przeciw Polakom w najdrobniejszych szczegółach.

Zasada wyborcza jest podwójna: narodowości i majątkowa, polskich radnych jednak będzie daleko mniej, niż obecnie przy systemie nominacyjnym, mianowicie w gub. wileńskiej na 55 radnych Polaków 11, w wileńskiej na 60 Polaków 12, w kijowskiej na 74 Polaków 7, w mińskiej na 53 Polaków 11, w mohylewskiej na 55 Polaków 11. Prezami rad powiatowych i gubernialnych lub ich zastępcami mają być wyłącznie tylko Rosjanie; tak samo wszyscy zarządzający wydziałami w ziemstwie i połowa członków zarządu musi być obywatelstwo złożoną z Rosyan, co się zaś tyczy pozostałej liczby, gubernator na przedstawienie zarządu ziemskiego, wedle zapatrywania swego, będzie miał prawo mianowania Rosyan. Te same przepisy dotyczą wszystkich komisji, pracujących przy zarządach ziemskich. Prawosławnych duchownych w każdej z rad powiatowych zasiadać będzie po trzech, z wyboru duchowieństwa, a w każdej radzie gubernialnej po 4, ale mianowanych przez władzę eparchialną. Specjalnie w Mińsku Litewskim zastosowane będą zmiany w ustawie miejskiej względem Polaków w ten sposób, aby liczba radnych Polaków nie mogła przewyższać 40 procent. Polaków w radzie miejskiej kijowskiej pozostaje dawna liczba i ustawa miejska pozostanie tam bez zmiany, ponieważ projekt uważa, że interesy rosyjskie są tam dostatecznie zabezpieczone.

Decyzyja, kogo należy uważać za Polaka, należy do gubernatorów bez apelacji.

Telegramy

z dnia 6 lutego.

Wiedeń. „Die Zeit“ przynosi szczegóły o broszurze następcy tronu arcyks. Franciszka

Ferdynanda o ostatnich manewrach austriackich. Arcyksiążę w broszurze tej zamieszcza różne wnioski, wyciągnięte z wojny rosyjsko-japońskiej, i oświadcza się przeciw przemęczaniu żołnierzy marszami.

Pożyczka bułgarska.

Wiedeń. Subskrypcja na 4 i pół procentową bułgarską pożyczkę amortyzacyjną w sumie 100 milionów franków, zawartą w grudniu z. r. przez wiedeński Związek bankowy z rządem bułgarskim, odbędzie się dnia 10 b. m. w Budapeszcie, Wiedniu i innych miastach, gdzie też będzie na giełdach kotowana.

Z parlamentu niemieckiego.

Berlin. Parlament przyjął wczoraj przedłożenie w sprawie niemiecko-amerykańskich stosunków handlowych.

Następne posiedzenie we czwartek; na porządku dziennym budżet wojskowy.

Zagadkowe samobójstwo.

Paryż. Wdowiec po rosyjskim rewolucjonście Efiromie i jej 14-letniego syna znaleziono onegdaj wieczorem w pomieszkaniu powieszonych. Policjne dochodzenie wykazało, że zachodzi samobójstwo, jednakże motyw nie są dosyć wyjaśnione. Pani Efirom jest córką byłego gubernatora Moskwy, a siostrzenicą byłego ministra Durnowa. Swego czasu przyłączyła się ona do rewolucyjnego stronnictwa i była skazana kilkakrotnie na karę więzienia i na zesłanie.

Flota angielska.

London. Według doniesienia „Daily Mail“, nowy szef admiralicy jest raczej za budową pancerników niżeli okrętów typu Dreadnought. Do końca marca r. 1913 Anglia posiadać będzie 20 Dreadnoughtów wobec 13 niemieckich. — Gdyby Niemcy program budowy floty rozszerzyli, to Anglia będzie budować rocznie 6 Dreadnoughtów.

Powstanie w Nikaragui.

Managua. Należąca do powstańców kanonierka „Omotepe“ przed 3 dniami ostrzeliwała Greytown, 9 domów spłonęło. Bateria nadbrzeżna odpowiedziała ogniem i zmusiła kanonierkę do zaprzestania walki i cofnięcia się.

Z teatru.

„Na kwaterze“. Farsa w 3 aktach Antoniego Marsa.

Nieznamy zupełnie publiczności naszej krótkowidła francuski, Antoni Mars, ma dużo humoru i zreczności, ale operuje bardzo płytkimi i trywialnymi wartościami. Wprowadzono wczoraj na scenę farsa „Na kwaterze“ posiada wszystkie typowe cechy bulwarowej, na tani okłask obliczonej krótkowidli, operującej wszystkimi temi samymi czynnikami, jakie widywaliśmy po tylekroć w rozlicznych tej kategorii utworach. Zrecznie zainscenizowane „qui pro quo“, przeciągające się w nieskończoność, drastyczna sytuacja — sentymentalny romansik oficera z małomiatostkową panią, gruba pomyłka pana majora Labourdette, który wskutek nieporozumienia dostał się na kwatery wdowy Martin, utrzymującej w domu schadzki sześć „pensyonarek“ i wdepnąwszy w jedną z nich, gwałtem chce się z nią żenić, oto cała treść krótkowidli, napisanej lekko, zrecznie, miejscami dowcipnie, ale prztem wprowadzającej ton niesmaczny, nielubiany z powagą poważnej sceny.

Rozumiemy rację bytu i powodzenie farsy bulwarowej, przynajmniej jej chętnie prawo obywatelstwa na scenach obcych, ale stawiamy prztem za warunek, aby czynnikami pobudzającym do wesołości nie były memoroidy pana majora Labourdette, aby w niej był zachowany przystość, aby sytuacja nie była zbyt nagie i zbyt jaskrawe. Pod tym względem jednak p. Mars nie czyni sobie żadnych skrępowań, bo wie, że im więcej wprowadzi pieprzu, im grubiej zarysuje kontury, tem bardziej dogodzi bulwarowej publiczności. Powodzenie, jakie „Na kwaterze“ zdobyło sobie w Paryżu, nie powinno było być wyłącznym decydującym względem dla Krakowa.

Pogodźmy się jednak z tym wybrkiem, dopuszczalnym zresztą w okresie szalonych dyktandów, zapisać należy słowa pochwały wykonawcom. P. Jednowski doskonale grał rolę surowego ale swywnego pułkownika, p. Mielnicki z ogromnym humorem wyzykiwał konieczne sytuacje roli majora, stwarzając doskonały zarys typu nieporadnego starego kawalera.

